

som bruger ham; men denne Stilling kan dog ikke være Grund til at give Branddirecteurerne offentlige Functioner og gjøre dem til Autoriteter over hele Landet. Enhver Assuranceforening har jo Ret til at lade sine Embedsmænd varetage sit Færv ved slige Leiligheder, men der bør ikke gives nogen Assuranceforenings Embedsmænd en saadan Myndighed, at han bliver en Autoritet overfor Andre og overfor Flere, som slet ikke have med Assuranceforeningen at gjøre. Det Offentlige har Brandfogder, Sognefogder, Politimestere, Amtmænd, og der behøves saaledes, forekommer det mig, ingen Mellemautoritet. Loven giver Branddirecteurerne de omhandlede Functioner over hele Landet og over enhver smulst af de Bygninger, hvorom der er Tale, naagtet det maaskee er Bygninger, som slet ikke ere assuurerede i den Forening, hvorfor Branddirecteurerne ere Embedsmænd, og naagtet vi efterhaanden med hvert Aar ville see, at det bliver Tilfældet med flere og flere Bygninger paa Landet og især med de mindre Landbygninger, at de ikke længere assuureres i den almindelige Assuranceforening for Landbygninger, efter som det viser sig, at denne søger at emancipere sig og forlanger større og større Lovgivningsmyndighed for sit Repræsentantskab som langt mere repræsenterer de større end de mindre Bygninger. Denne Indretning har allerede ført til, at de forskjellige Inddelinger og Præmier, der ere blevne fastsatte for de forskjellige Klasser af Bygninger, ere af denne Myndighed omændrede, skjøndt Loven er temmelig ung endnu og omændrede til Disfavør for de mindre Bygninger og til Gunst for de større. Det er rimeligt, at denne Bestyrelse, naar den faaer en ubvibet Myndighed, hvilket jeg mener man bør give den, vil gaae over til at blive en privat Forening, som ikke længere har Statens Hjælp at støtte sig til; thi naar man giver Repræsentantskabet en større Lovgivningsmyndighed, maa man efter den Maade, hvorpaa det hidtil er gaaet frem, antage, at det mere og mere vil udarte saaledes, at de mindre Bygningseiere komme til at søge andre Assuranceforeninger; men desom man i denne Lov beholder Branddirecteurerne og anerkjender dem som offentlige Autoriteter, saa vil Statskassen ikke kunne undgaae at lønne dem eller bidrage

bethdeligt til deres Lønning, om ogsaa Assuranceforeningerne, hvis Embedsmænd de ere, udelukkende bruge og ansætte dem. Jeg troer derfor, at man skal see at udsøndre Branddirecteurerne fra den foreliggende Lovs Omraade. — Jeg skal ikke for Diebliffet gaae nærmere ind derpaa, men for mig er det et Hovedpunkt i Loven, som jeg ønsker at faae rettet til anden Behandling.

Justitsministeren: Jeg har ikke taget Ordet for at indlade mig paa de specielle Betragtninger, som ere fremkomne i Henseende til Detaillen af det foreliggende Lovforslags Indhold. Jeg behøver ikke at sige, at i de forskjellige Retninger, hvori ærede Rigsdagsmænd have udtalt sig i Henseende til de specielle Forskrifter, der vil det virkelig være aldeles umuligt for mig at samle dem saaledes, at jeg paa nogen træffende Maade kunde hyltre mig derover. Men der er een Omstændighed, hvorfor det har været mig særdeles behageligt at høre, at Lovens specielle Forskrifter have været Gjenstand for de Erindringer, om hvilke Betragtningerne have dreiet sig, fordi dette for mig har afgivet et slaaende Beviis paa, at det var fornødent i en Lov som denne, i al Fald i et vist Omfang, at give bestemte Regler i Henseende til Gjenstanden for det, hvorpaa Loven gik ud.

De almindelige Indbendinger, der ere blevne gjorte, ere i deres Hæelhed navnlig gaae ud paa, at Regjeringen i Lovudkastet skulde have beskæftiget sig med at ordne dette Anliggende paa en Maade, som egentlig slet ikke vedkom den; en enkelt æret Rigsdagsmand, for Aarhuns Amts 1ste Valgkreds (Winther), har i saa Henseende recurreret til Grundlovens Bestemmelse med Hensyn til Kommunen og meent — det var vistnok den Tanke, han vilde betegne — at man er gaaet Kommunernes Ret til selv at ordne de Gjenstande, der nærmest vedkom dem, for nær. Men i de specielle Erindringer, der her ere fremkomne — jeg vil slet ikke tale om de mange Erindringer, som Sagen har mødt paa et tidligere Stadium — seer jeg, som jeg tillod mig før at bemærke, et slaaende Beviis for, at der i og for sig lader sig Meget sige til Fordeel for den Fremgangsmaade, man har